

Geværer, idet man har forenet Projektilet, Ladningen og Tændmidlet til en samlet Patron. Dens Indførelse i Kanonen saavel som Baglademekanismens Aabning og Lukning samt Skuddets Affyring foregaar derfor lige saa let og hurtig som ved et moderne Gevær, idet der kan gøres indtil 25 Skud i Minuttet.

Den omtalte Ejendommelighed er dog ikke tilstrækkelig til at betegne, hvad der er opnaaet ved de nyere Konstruktioner. Det er nemlig ikke blot Indretningen ved selve Kanonen og dens Ammunition, som er undergaaet en gennemgribende Forandring, men ogsaa Skydeunderlaget er væsentlig ændret. Naar vi have Skydning, er Feltkanonen anbragt paa et tohjulet Underlag, Lavetten, og i det ældre Feltskyts viger den i Forbindelse med Kanonen langt tilbage ved hvert Skud, indtil 30 Fod, alt efter Standpladsens Beskaffenhed. Betjeningsmandskabet maa efter hvert Skud atter slæbe Kanonen frem til den oprindelige Plads, hvorved en kostbar Tid og mange Kræfter gaa til Spilde. Denne Ulempe findes ikke ved det moderne Feltskyts, der er indrettet saaledes, at Mandskabet ikke behøver at bringe Kanonen frem efter Skuddet. For at opnaa denne Fordel, fastholder man Lavetten til Standpladsen ved Hjælp af en Spade. Der er for øvrigt to væsentlig forskellige Systemer: det ene, hvor Lavetten viger tilbage ved Skuddet, men umiddelbart derefter trækkes frem i Skudstillingen, idet Spaden er i elastisk Forbindelse med Lavetten, det andet, hvor Lavetten forbliver urokket under Skuddet, medens selve Kanonen ved Skuddet viger tilbage paa Lavetten, men derefter af et elastisk Legeme paa ny føres frem i sin oprindelige Stilling paa denne. Hos os er der til Undersøgelse af denne Sag nedsat en Kommission af Artilleriofficerer, der efter en indgaaende Prøvelse af Feltkanoner af begge Systemer, som velvillig ere overladte af de paagældende Fabrikker, enstemmig have erklæret sig for det sidstnævnte System. Dette Udfald af Prøven er let forklarligt. Medens nemlig begge de nævnte Systemer fritage Mandskabet for Frembringningen efter Skuddet, er der den væsentlige Forskel imellem dem, at den ved Skuddet tilbage- og fremadgaaende Lavet i Almindelighed efter Skuddet lader Kanonen faa en ganske anden Retning end før dette. Derimod vil den Feltkanon, der ligger i en stillestaaende Lavet, efter Skuddet i Almindelighed have meget nær samme Retning som oprindelig, hvad der jo let vil ses er en Betingelse for, at selve

Kanonens Evne til hurtig Skydning virkelig kan udnyttes, uden at der medgaar for megen Tid til Retningen. Foruden denne Fordel har Teknikkens Fremskridt ført til Anvendelse af et Materiale, der er væsentlig bedre, hvorved Materiellet er blevet lettere, hvilket atter medfører større Bevægelighed af Feltskytsset.

Det vil derfor erkendes, at vort nuværende Feltartillerimateriel er fuldstændig overfløjet af det Materiel, som det vilde komme til at staa lige over for i en Krig, hvad der er saa meget mere betænkeligt, som vort Feltskyts forholdsvis er saa faatalligt i Forhold til Hæren, og da vort Fodfolk med sin korte Uddannelse netop trænger til Støtte af et godt Feltartilleri. For Feltartilleriets Vedkommende er Stillingen i Virkeligheden en lignende som den Gang, vi indførte Bagladekanonen af Model 1876, og den foreslaaede Nybevilling af Feltartillerimateriel vil ganske svare til Rigsdagens tidligere Optræden ved lignende Lejligheder, hvor det har drejet sig om at forsyne Landets Sønner med tidssvarende Vaaben. Vi vide, at det for Fodfolkets Vedkommende fandt Sted ved Indførelsen af Remingtonriflen i 1867 og af Magasinegeværet i 1889, hvortil dog maa bemærkes, at det Spring i Udviklingen, som er betegnet ved det ny Feltskyts, maa siges at være endnu langt større end i de foregaaende Tilfælde.

Naar da nu saaledes Forholdet har ført det med sig, at vi for Øjeblikket staa med en fuldstændig forældet Bevæbning af vort Feltartilleri, saa at en Ombevæbning ogsaa allerede af den Grund vilde være i god Overensstemmelse med den danske Rigsdags Traditioner — altid at sørge for, at Hærens Bevæbning staar paa Højde med Tiden, maa der desværre endnu anføres en væsentlig Grund til at skride til Anskaffelse af nyt Feltskyts, nemlig Udslidningen af det nuværende Materiel. Efter den stærke Brug, det har været underkastet ved Kørsel og Skydning i de forløbne 25 Aar, er det undergaaet et saa betydeligt Slid, at det nu maa anses for paatrængende nødvendigt at faa det afløst. Det gaar nemlig paa ingen Maade an at udsætte sig for, at Materiellet under Feltforhold kommer til at lide saadant Havari, at det svigter i Troppernes Hænder, mulig under de alvorligste Forhold. Derfor kan jeg som Krigsminister ikke anse det for forsvarligt at undlade at søge vort nuværende Feltskyts erstattet med nyt Materiel, for at vore Soldater ikke skulle føle Mistillid til de Vaaben, hvormed vi i paa-